Ἀπόκαυκος (Ἀλέξιος)

Οἱ δὲ τῆς πόλεως ἄλλοι ἀντ' αὐτοῦ (τοῦ Καντακουζηνοῦ) ψηφίζουσιν ἔπαρχον Ἀλέξιον τὸν Ἀπόκαυκον, ἄνδρα ἀγενῆ καὶ ἄνανδρον, πλὴν ποικίλον ἐν πανουργίαις καὶ δεινὸν ἐν σκαιότητι, ὃν καὶ μέγαν Δοῦκαν ἡ βασιλὶς ἐφημίσωσε

Μιχαὴλ Δούκα: Βυζαντινὴ Ἱστορία κ. Ε'.

Οὗτος μαθὼν τοὺς τὸν Καντακουζηνὸν ἀπαγγείλαντας τὰ γενόμενα, καὶ συλλαβὼν ἅπαντας προσγενεῖς τε καὶ φίλους, ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ μεγάλου παλατίου ἀπέκλεισε, τὸν ἀριθμὸν ὑπὲρ διακοσίους ἄνδρας, ἡμιθέους, ἥρωας καὶ Πελοπίδων καὶ Αἰακιδῶν ἀπογόνους

---- Ὁ δ' Ἀπόκαυκος ἐλθὼν μόνος ἔφιππος οὐκ ἄλλου τινὸς συνιππεύοντος πλὴν ἑνὸς δούλου, καὶ τοῦτον σελοπεροῦντος ὡς ἔθος· ἐντὸς τῆς θύρας τοῦ φρουρίου γενόμενος, καὶ τοῦτον οἱ ἐκεῖ κατεχόμενοι ὡς φθορέα κοινὸν καὶ ψυχάρπαγα θεασάμενοι, μία τῶν παρατυχόντων [παρατυχουσῶν] σανίδων φλιᾶς ἕνεκα γεπλυνθεῦσαν, καθὼς εἷς τῶν ~~ἀρχόντων~~ προύχοντι ἐν γένους Ῥαοὺλ ἀντὶ ξίφους παίει κατὰ κεφαλῆς τὸν Ἀπόκαυκον

Ὁ δὲ κατὰ γῆς ἀπὸ τοῦ ἵππου ὡς ἀπ' οὐρανοῦ ἄλλος Σατὰν πίπτει ---- ἕτερος δὲ τῶν ἐγχείριον πέλεκυν παρὰ τῶν τοῦ τέκτονος χειρῶν ἁρπάσας τὸν χαμαὶ πεσόντα καρατομεῖ, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐν ἑνὶ μέρει τῶν προμαχώνων ξύλῳ πεπαρονημένην προσπήγνυσι.

Ἀπόκαυχον δὲ τὸν παρακοιμώμενον ἄρχοντα Βυζαντίου ἀποδείξαντες, ἐκέλευον τὸν πόλεμον κινεῖν ὅθεν ἂν αὐτῷ δοκοίη βέλτιον.

Cantacuzenus lib. iii, κ. 14$\frac{22}{22}$ ἐν Migne P.G. v. 157 σ. 779 [582]

Οὗτος γὰρ δὴ ὁ παρακοιμώμενος ἐκ Βιθυνίας ὡρμημένος καὶ ἀσήμων ἐκ φαύλων φὺς, τὰ πρῶτα μὲν ὑπογραμματεύων πολλοῖς τῶν τὰ δημόσια χρήματα εἰσπραττόντων ὀλίγου ἕνεκα μισθοῦ etc

Τὸν Ἀπόκαυχον, ἄνδρα μὲν γένους μὲν ἀφανῆ ὄντα, καὶ ταῖς τῶν δημοσίων πράξεσιν ἠσχολημένον (τῶν δημοσίων γὰρ ἄρχων ἦδη τὴν διάθεσιν ἐποιεῖτο), ἄλλως δὲ βαθείας ὄντα φρενὸς, καὶ δυνάμενον καιροῖς καὶ πράγμασι χρῆσθαι, προσοικειώσας τῷ βασιλεῖ (ὁ Συργιάννης), χρήματα ἀπολαύοντι

Λὺ. 6. Α'. κ. 4

τούτῳ πλεῖστον τινὰ τῷ Συργιάννῃ καταθέμενος (ἦν γὰρ
αὐτὸς τὸν μέγαν δομέστικον περὶ τοῦτον πολλὰ παρακε-
κληκώς), ἐν πᾶσιν εἶχεν ἐπινεύοντα καὶ συνευδοκοῦντα τὸν
βασιλέα.

Ἀπόκαυχος, ἄσημον μὲν ὄντα καὶ ἐξ ἀσήμων, καὶ οὔπω χθὲς καὶ πρώην τοῖς τῶν δημοσίων φόρων πράκτορσιν ὑπογραμματεύοντα. [κ. 23]

Φόρων τε εἰσπράξεις δημοσίων καὶ χρημάτων καὶ προσόδων διοικήσεις φέρει, αἷς ἐγγεγηρακώς, εἰκότως ἐν τοῖς τοιούτοις ἐμπειρίαν ἐκτήσατο πολλήν. [β. Β'. κ. 38]

Οὗτος γὰρ δὴ ὁ παρακοιμώμενος ἐκ Βιθυνίας ὡρμημένος, καὶ ἄσημος ἐκ φαύλων φύς, τὰ πρῶτα [β. Γ'. κ. 14]
μὲν ὑπεγραμμάτευσε πολλοῖς τῶν τὰ δημόσια χρήματα
εἰσπραττόντων ὀλίγου ἕνεκα μισθοῦ· ἔπειτα τῷ τοῦ βασιλέως
ἐμισθοφόρησε θείῳ Ἀσάνῃ τῷ Ἀνδρονίκῳ· ἐπ' ἐκείνου
ἀποστάς, προσεχώρησε [illegible] τῷ τῶν ἑσπερίων θεμάτων
δομεστίκῳ τοὺς δημοσίους [illegible] ἐκφορεύοντι.

Ὀφθεὶς δὲ κακὸς καὶ πρόθυμος [illegible] ὑπηρετεῖν, χρήματα ἐπιστεύθη παρ' ἐκείνου, ἃ ἐλθὼν πρὸς βασιλέα, Ἀνδρόνικον δὲ ὁ πρεσβύτερον, πείθει στρατηγῷ καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἔτος τὴν διάδοσιν ἐγχειρίζειν τῶν ἀρχῶν.

ὁ δέ, τὰ μὲν χρήματα ὡς ἴδια βασιλεῖ παρασχηκώς, ἐπαγγειλάμενος δὲ καὶ διπλασίω τῶν ὑπὸ στρατηγοῦ παρεχομένων τῷ βασιλικῷ αὐτὸς εἰσοίσειν ταμιείῳ, πείθει βασιλέα ἐκεῖνον προελέσθαι καὶ τῶν ἀρχῶν παρέχειν τὴν ἀρχήν.

Καὶ οὕτω τοῖς ἰδίοις χρήμασι τῆς ἀρχῆς ἐκεῖνον ἐκβαλὼν ἤδη λαμπρὸς ἦν, καὶ τὰ πρῶτα φέρων τιμῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐπειδὴ πολλὰ τῷ δημοσίῳ χρήματα ὀφείλει, προσδόκιμος ἦν δεσμωτήριον οἰκεῖν, καὶ σωφρονίζεσθαι μὴ τοιαῦτα κακουργεῖν, πρὸς ἀποστασίαν εἶδε βασιλέως· οὐ γὰρ ἦν ἑτέρως τὸ κακῶς παθεῖν διαφυγεῖν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Συνιδὼν δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων ὡς βασιλεῖ τῷ νέῳ Ἀνδρονίκῳ πρὸς τὸν πάππον ἔσται διαφορά, Συργιάννῃ ἐδόθη, τῷ ἐπιτηδειοτάτῳ τῶν ἐν αὐτῷ, τῷ νέῳ βασιλεῖ προσαγαγεῖν.
Ὁ δέ, καὶ γὰρ ἤδη ὁ τῶν βασιλέων πρὸς ἀλλήλους ἐκινεῖτο πόλεμος, ἐδεῖτο τοῦ μεγάλου δομεστίκου, καὶ τὸν Ἀπόκαυχον προσλαβεῖν, οὐ μόνον εὐφυῶς πρὸς τῶν δημοσίων τὴν εἰσπράξιν ἐσχηκότα φέρων, ἀλλὰ καὶ χρημάτων εὐποροῦντα οὐ χρήσιμον πρὸς τὸν πόλεμον ὀφθήσεσθαι αὐτόν· ὃν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱστορίας μάλιστα ἐπεμνήσθημεν συντόμως.
Ὁ δὲ βασιλεῖ τῷ νέῳ δι' ἐκείνου προσοικειωθείς, ἐπεὶ ὁ τῶν βασιλέων πόλεμος ἀνερρήγνυτο, τοῦ μὲν πρεσβυτέρου βασιλέως εὐθὺς ἀπέστη πρὸς τὸν νέον· οὐ μᾶλλον δι' εὔνοιαν, ἢ τὸν ὑφορώμενον κίνδυνον διὰ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα ἀποδιδράσκων· ταμίας δὲ τῶν βασιλικῶν ἀπεδείκνυτο χρημάτων παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου.
Ἐπεὶ δὲ ἡ νίκη πρὸς τὸν [illegible] βασιλέα, καὶ ὑπ' αὐτῷ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονία ἦν, [illegible] ὑπ' ἐκεῖνον σχεδὸν οὐχ ἑκόντος βασιλέως οὐδὲ [illegible] αὐτῷ τὴν ὑπηρεσίαν κρίνοντος, εἰς τὸ μεσάζειν τοῖς πράγμασι κατέστη.
Πλὴν οὐ παντάπασιν ἐπετράπη τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ἀλλ' ὅσα τῶν ἀναγκαιοτέρων ἦν πρὸς τὸν μέγαν δομέστικον ἀνάγων, αὐτὸς τῶν ταπεινοτέρων εἴχετο, ἐξ ὧν οὐδέν τι τοῖς κοινοῖς προσεδοκᾶτο βλάβη εἰ καὶ κακῶς διῳκημένων.
Ὅμως δὲ ὑπὸ πολλῶν ἐθεραπεύετο.
Μεταξὺ δὲ καὶ πολλάκις βασιλεῖ προσκεκρουκὼς διὰ τὴν φίλην πανουργίαν, καὶ μέλλων διδόναι δίκας, ὑπὸ τοῦ μεγάλου δομεστίκου τῆς βασιλέως ὀργῆς ἐρρύσθη παραιτουμένου.
Εἰς τοσαύτην δὲ περιφάνειαν ἐξ ἀφανείας πολλῆς ἐλθών, ἐσκέψατο εἰ δύναιτο τὸν εὐεργέτην ἀμείψασθαι τοῖς ἐναντιωτάτοις.
Πρὸς μέγαν δοῦκα τὸν Ἀπόκαυχον καὶ αὐτὸς (ὁ ἐν Διδυμοτείχῳ) κ. 46
ἀντέγραψαν τοιαῦτα· ... Τὴν μὲν σὴν ἐξ ἀρχῆς ἀφάνειαν τῶν

ἀκολουθεῖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὃν, καὶ τὴν φαυλότητα καὶ τῶν τρόπων, καὶ τοῦ γένους, οὐδ' αὐτοὶ
ἀγνοοῦμεν, ὥσπερ οὐδὲ τῶν λοιπῶν Ῥωμαίων οὐδείς.
Μακρηνῷ γὰρ πρῶτον χρήματά τινας εἰσπράττοντι γεωργούς,
ὀλίγου ἕνεκα ἐδούλευσας μισθοῦ· καὶ μετ' ἐκεῖνον ἄρχοντι
τῷ Νικολάῳ, τῶν αὐτῶν κἀκείνῳ ἐχομένῳ ἐπιτηδευ-
μάτων· καὶ τρίτῳ μετ' ἐκεῖνον τῷ Στρατηγῷ ὀνομαζομένῳ περὶ
τοὺς ἅλας καὶ τὴν ἐκείνων διάθεσιν ἠσχολημένῳ τότε, ὅτε καὶ τοῖς
ἰδίοις χρήμασιν ὠνήσας τῆς ἀρχῆς, διαβολαῖς καὶ συκοφαντίαις,
καὶ ψεύδεσι μυρίοις καὶ ἐπιορκίαις ταῖς φίλαις χρησάμενος πρὸς
βασιλέα τὸν πρεσβύτερον Ἀνδρόνικον αὐτὸς ἄρχων ἀπεδεί-
χθης τῶν ἁλῶν. Καὶ μέχρι τούτου σοι τὰ τῆς εὐημερίας ἔστη.
Κινδυνεύοντι δὲ ἤδη ἀπολέσθαι διὰ τὴν τῶν τρόπων καὶ τὴν σκαιό-
τητα καὶ μοχθηρίαν καὶ τὰ χρήματα μυρία τῷ δημοσίῳ ὀφείλων,
ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς ὁ Καντακουζηνὸς ξυγγνώμην δεηθέντα
παραλαβὼν, ἐξ ἀτίμου καὶ καταφρονουμένου περίβλεπτον πε-
ποίηκεν οὐκ ἐν μακρῷ· διὰ καὶ τῶν εὐγενεστέρων οὐκ ὀλίγοι
ἤχθοντο δικαίως καὶ ἐδυσχέραινον ὅτι τὸν μηδενὸς ἄξιον
μεγάλων τιμῶν ἠξίωσε καὶ θαυμασίως [illegible] τὴν ὑπερβολὴν
οὐδὲ αὐτὸς φέρειν δυνηθεὶς κατὰ τοῦ μετὰ Θεὸν πλάσαν-
τος καὶ ἐκ κοπρίας ἀναγαγόντος — — —

Καντακουζηνοῦ Ἱστοριῶν

Ab Andronico seniore imperatore alienior 29
Sacri cubiculi praepositus — — 73
Obscurus ex obscuris natus — — — 74
Tabellarius — — 75
Magnus cubicularius — — 159
Rerum communium administrator creatus 208
Petit ut liceat sibi fieri monachum — 324
Petit Byzantii insularemque praefecturam — 326
Nunquam militare aliquod facinus edidit — 326
Classis contra Persas ductor — — 327
Popularem auram captat — — ibid
Litteras imperatoris supprimit — — "
Hortatur Jo. Cantacuzenum ad imperium capes-
sendum 337

ἀκολουθεῖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Carcere a Cantacuzeno liberatus — — — — 338
Seditiosus — — — — 378
Trirerium dux — — — — 379
Classis contra Persas praefectus — — 381
Imperatorem capere molitur — — — ibid
Epibatas fugit — — — 382
Joannem Cantacuzenum medicum suum appellat 383
In Epibatis custoditur — — ibid
Malevolentiae in imperatricem reus — 385
Seipsum multat — — — — 391
E Bithynia oriundus — — — 392
Vectigalium coactoribus scriptum fecit — — ibid
Mercede servivit — — — 〃
Inter publicanos primus — — — 〃
Ab Andronico seniore imperatore deficit — 〃
Pecuniosus — — — — — 〃
Quaestor — — — — — 393
Rerum administrator — — — — 〃
Apocaucho dolent oculi ex splendore Joannis Cant. 〃
Erga Jo. Cantacuzenum ingratissimus — — 397
In litteris imperatoriis et in pecuniis fraudensus 〃
Joan. Cantacuz. omni honore multatur — 399
Pro improbo ac deliro habitus — — — 〃
Joanni imperatori adolescenti insidias tendit 〃
Imperatricem summisso corpore veneratur — 401
A patriarcha conservatus — — 402
Filiam suam filio patriarchae despondet — 403
Andronici Asanis olim servus — — 405
Joanni Gabalae viduo filiam suam despondet 409

ἀπογυρίζει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Aristo Sabaudo filiam suam despondet — — 411
Urbi praefectus — — — — — 419
Ejus stipatores — — — — 〃
Temerarius et impudens — — — — 〃
Litteras scribit contumeliarum plenas — — 424
Apocauchus Cantacuzeno ovum lapidi — — 438
De Apocaucho divinum visum — — — — 〃
Apocauchus sibi suisque timet — — — — 458
Magnus dux declaratus — — — — — 467
Ανδρόνικος Παλαιολόγος γαμβρὸς Αποκαύχω — 〃
Factus est omnia — — — — 〃
Ejus in matrem et consanguineos Cantacuzeni crudelitas 468
Totius imperii rector — — — — 470
Ejus arrogantia — — — 501
Ejus vita et mores — — — — 〃
Imperatricem pervertit — — — — 524
Flammae similis — — — — — 535
Ejus perfidia — — — — — — 551
Superbia — — — — — 552
Avaritia — — — 559, 621, 627, 646
Duo ejus filii ad Cantacuzenum transeunt — 656
A Deo mente privatus — — — — 657
A captivis occiditur — — — — 〃
Ejus caput et cadaver estentatur — — 〃
Apocauchus Leonem Calothetum Chio pellit 750
Cralem pecunia corrumpit — — — 786
In Cantacuzenum contumeliosus — — — 848

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπόκαυκος (Ἀλέξιος)

> Καντακουζηνοῦ Ἱστοριῶν Γ' κ. 74

Πρὸς τὴν ἀπολογίαν τὴν περὶ τῆς πρεσβείας (βασιλίδος τῶν ἄλλων) εἶπε τοιάδε (Καντακουζηνός)· . . .

Ἀποκαύκου δὲ τοῦ παρακεκινημένου, οὐ τὴν μοχθηρίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰταμότητα καὶ τὴν ἀναισχυντίαν ἔπεισι θαυμάζειν, ὅτι καίτοι μέλλων ἐπὶ τοσούτων ἐλέγχεσθαι σαφέστατα ψευδόμενος, ὅμως ἐπὶ τῷ μὴ δοκεῖν εἰκῆ μάτην τὸν πόλεμον κεκινηκέναι (κατὰ τοῦ Καντακουζηνοῦ) [illegible] ἀνήκεστα ποιεῖν, εἵλετο τῆς ἐπ' ὀλίγον [illegible]ας τὴν διὰ βίου αἰσχύνην ἀνταλλάττεσθαι.

Ὧ γὰρ ὁ βίος ἢ ὅλος πανουργία καὶ ἐπιορκίαι καὶ ἀπάτη, καὶ ῥᾷον ἂν διαπνεύσειε χωρὶς ἀέρος, ἢ τούτων, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ θέλων ψευδόμενος διηνεκῶς εἵλετο καὶ πρὸς ἀνθρώπους τῷ ψεύδει χρῆσθαι.

Ἀπόκαυχος (Ἀλέξιος)

Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ Ἱστοριῶν Γ' κ. 77

Βασιλὶς δὲ ἡ Ἄννα καὶ ὁ πατριάρχης, πυθόμενοι ὁρμῶντα ἤδη Καντακουζηνὸν τὸν βασιλέα --- τὸν μέγαν δοῦκα (τὸν Ἀπόκαυχον) στρατηγὸν αὐτίκα ἐψηφίσαντο καὶ ἐπέτρεψαν τὸν πρὸς ἐκεῖνον πόλεμον.

ὁ δ' εὐθὺς τὴν στρατιὰν ὅσην ἦν παραλαβὼν ἧκεν ἐς Ἡράκλειαν· πυθόμενος περὶ βασιλέως ὡς Χριστούπολιν διατρίβει, ἔλεγε πρότερον προσχωρήσασθαι ---

Βασιλεὺς δὲ ἐπεὶ τὰ γράμματα ἀνέγνω (τοῦ Ἀποκαύχου), τὸν ἄρχοντα Ἀπρὴν, ὃς παρ' αὐτῷ ἦν τῷ πόλεως προσχωρήσας, ἔπεμπε πρὸς αὐτὸν (τὸν Ἀπόκαυχον) τοιαῦτα ἀντεπιστέλλων· Ἀνέγνων σου τὰ γράμματα, παρακοιμώμενε, καὶ τὴν μὲν ἐγκειμένην μεγαλαυχίαν καὶ τὸν τῦφον θαυμάζειν μάλιστα ἐπῆλθε· πάνυ γὰρ ἀνάρμοστα τῇ ἡλικίᾳ πράττεις. δέον γὰρ διὰ τὸ γῆρας τοῦ σώματος καὶ τῆς ὑστάτης μάχης ἀνοχὰς ὑφιέναι, σὺ δ' εἰ ἤδη μὲν ἦσθα δειλότερος λαγὼ, νῦν δὲ ἐν βαθεῖ γήρᾳ οὐδενὸς τῶν ἐν ἡλικίᾳ δοκεῖς ἀρειοτέραν ἔχειν τὴν ὁρμήν. εἰ μὴ τοῦτο φαίης, ὡς νέος στρατιώτης ὤν, ὥσπερ εἰκὸς ἐκλιπὼν καὶ νεότυφον.

Τῆς ἀληθείας δέ σε καὶ πάνυ ἐπαινῶ· ἀεὶ γὰρ εἰωθὼς παρὰ τὸν βίον καταψεύδεσθαι καὶ αὐτοψευδὸς ὤν, νῦν μετὰ μάλιστα ἀδίκως σε εἰπεῖν, πάνυ μάλιστα ἐφθέγξω τἀληθές· οἶδα γὰρ σαφῶς ἐξ οἵας τύχης ἀνειλόμην, καὶ ὡς ἠξίωσα μειζόνων ἢ προσῆκεν· βασιλέως δὲ διὰ τὴν προσοῦσαν μοχθηρίαν καὶ τὴν ἔμφυτον φαυλότητα, δεσμωτηρίῳ καταγγείλαντος πρὸς ὀργήν, αὐτὸς ἐξήγαγον παραιτησάμενος, καὶ πρὸς τὴν προτέραν τύχην ἐπανήγαγον. καὶ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ὕστερον βουλομένου τοῦ βασιλέως τῆς πονηρίας κολάζεσθαι ἀξίως, αὐτὸς παρῃτούμην, διαλύων τὴν ὀργὴν καὶ πολλῶν

μεγάλων ἠξίου ἀγαθῶν. Καὶ πολλάκις, ἢ βασιλέως περιόντος,
ἢ μετὰ τὴν τελευτὴν προσκυνοῦντος, τί οὐδὲ σὲ οἴομαι
ἐπιλελῆσθαι, οὐδένα τῶν προσκυνούντων ἄλλον ἐποιούμην,
οἷά τινι λόγῳ τῶν ἀχθοφόρων πρὸς μὲν τὸ ἀχθοφορεῖν
κεχρημένος μόνον, τῶν δ' ἄλλων ἅτε πρόσωπον δυστροπίας
ἀμελῶν.
Νῦν δὲ εἰς τοσοῦτον ἔμελλες ἀτοπίας ἐμπεσεῖσθαι, τοῦτο
μόνον σαφῶς οὐκ ᾔδειν· ὃ μὴν γάρ σε οὐδὲ σαφῶς
φείσεσθαι, καιροῦ καλοῦντος, ὑπὲρ ἐμοῦ, τὸ πλῆθος με-
μετρημένον καὶ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν. σὺ δ' ἀντὶ τούτων
ἐχθροὺς τοὺς εὐεργετοῦντας, καὶ μοχθηροὺς ἀνθρώπους καὶ
τὰς γνώμας διεστραμμένους ἀπατηλοὺς καὶ περιέργους
ἄλλους ὑπολαβών, καὶ ταῖς τῶν μεγάλων ἐπαγγελίαις ἐξα-
πατήσας τοιοῦτον τὸν πόλεμον, οὐδὲν ἧττον καινὴ κα-
τὰ Ῥωμαίων, ἢ κατ' ἐμοῦ [illegible]σας· οὐ ἀξιώματα
ἀμελήσω τῆς τε ἐκείνων ἀπιστίας, καὶ τῆς σοι προ-
ούσης πρὸς τοὺς φίλους [illegible] ψῆφον πάντων
καταψηφισάμενος, ὥσπερ ἦσαν ἄξιοι.
Σὺ μὲν οὖν, ὥσπερ ἔφην, πάντων μάλιστα ἐγὼ γινώ-
σκων· σὺ δ' ἐμὲ πάντων μοι δοκεῖς ἠγνοηκέναι· εἰ γὰρ
ὅλως ᾔδεις ἐγώ, οὐκ ἂν οὕτως ἠγνωμόνεις.
Ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν ἄλλον καὶ οἴκαδε παραινῶ ἐπανελ-
θεῖν, δοκῶ μοι διὰ τὴν ἀρχαίαν φιλίαν σοι
πείθεσθαι, καὶ μὴ πρὶν παύσεσθαι πρὶν τελευτή-
σεσθαι τῆς οἰκίας. Ῥωμαίων δὲ ὅτι βασιλεῖ κηδε-
σται Θεοῦ οὐδὲν καὶ μᾶλλον ἕτερα, ἢ ἡ Ῥωμαίων ἡγε-
μονία οὐκ ἂν προσποιεῖσθαι· ἣν σπουδῇ πάσῃ
ἐπιδείξομαι σπουδήν, ἢ αὐτὸς τῷ φίλῳ ἢ παραινῶ·
πολλὰ δὲ μεταμεληθείς, ὅτι σε ὄντα γέροντα παρεσκευ-
ακα τοσοῦτον πόνον ὑπομεῖναι, καὶ πρὸς Ἡράκλει-
αν ἐλθεῖν, ἔγνων δεῖν τε τῶν πόνων ἀναπαύειν, καὶ τέλε-
ταρτην ἡμέραν αὐτὸς ἀφίξομαι πρὸς σέ. Κἂν εἴ σοι
βέλτιον δοκῇ διαμείνασθαι πολλῆς ἀναπαύσεως ἀπολαύ-
σαντι, οὐδὲ ταύτην σοι τὴν χάριν ἀποκνήσω καταθεῖναι.
Τοιαῦτα μὲν ἀντέγραψε βασιλεύς· μετὰ δὲ τετάρτην ἐξ
ἐκείνης ἦλθεν εἰς Ἡράκλειαν, καὶ σχεδὸν [illegible] πρὸ τοῦ πυρετοῦ ἐστάλη [illegible] ἱκανόν· ~~αὐτὸς~~ ἐπεὶ δὲ οὐδ' ἐκεῖ-
ἐπειξάμην, τὸ λοιπὸν ὁδεύσας τῆς ἡμέρας, κατέλυσα τὴν νύκτα παρὰ ποταμὸν Ἀθύραν, μεταξὺ Σηλυβρίας καὶ Ἡρακλείας,

Ἀπόκαυχος;

264α

Λέοντος Γραμματικοῦ Χρονογραφία, 2,504

Τότε δὲ πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα
Ῥωμαίων ἐκ Μελιτηνῆς ἐστάλη-
σαν εἰρηνικὰς σπονδὰς ποιῆσαι.
Μετ' οὐ πολὺ Ἀπόκαψ ὁ τοῦ
Ἀμὲρ ἔγγονος ἀπηρὰς τῆς Μελιτηνῆς
ἢ Ἀποχαψὰθ παραγέγονε. Ἀποδεχθέντες τὴν μετὰ
τῶν προσοικούντων εἰρήνην παρὰ Ῥωμαίων,
σύμφωνα εἰρήνης ποιήσαντες, ὑπέστρε-
ψαν πρὸς τὰ ἴδια.
Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀπόκαψ ἀνδρὸς
φρονίμου ὄντα διέλυσαν τὴν
εἰρήνην.
Ἐκστρατεύσαντος δὲ κατ' αὐτῶν, ὅτε δομέστικος
τῶν σχολῶν Ἰωάννης ὁ Κουρκούας καὶ ὁ
Μελίας καὶ εἰς τοσαύτην θλῖψιν τὴν
Μελιτηνὴν περιέστησαν, ὥστε αὐτὴν ἐκ-
πορθηθῆναι καὶ ἐξ ἐδάφους καταστρέψαι.
Ταύτην οὖν Μελιτηνὴν εἰς κουρατω-
ρίαν ἀποκαταστήσας ὁ βασιλεὺς πολλὰς
χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐκεῖθεν
δημοσιοφορεῖσθαι ἐποίησεν πεποίηκεν.